

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 302. Cui facienda sit confessio annua.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

quia possessio est pro ipsius libertate contra legem, tum etiam quia lex est de confessione absoluta, id est, de confessione mortalis certi, quale non potest afferre talis puer: sed *Castrop.* & *Bosco* n. 38. rectè dicunt post septennium obligari, quia tum præsumitur plenus usus rationis, ergo lex est in possessione, lex autem præcipit confessionem, abstrahendo an absoluta an conditionata sequatur absolutio: Neque verum est, quod lex sit tantum de confessione mortalis certi, nam secundum dicta à nu. 605. etiam est obligatio confitendi dubia.

Q. 302. Cui facienda sit confessio annua. R. §. 2028.

1. Ut satisfiat, debet confessio fieri proprio Sacerdoti, id est, habenti potestatem absolvendi hunc pœnitentem & ad hoc approbato: Nec sufficit, quod sit Regularis, qui pro approbatione se præsentarit Episcopo fueritque dignus approbatione & injustè sit repulsus, uti constat ex hac 13. prop. ab *Alex. VII. damnata*: Satisfacit præcepto annuae confessionis, qui confitetur Regulari Episcopo præsentato, sed ab eo injustè reprobato: Quamvis enim Episcopus sic rejiciens peccet, non ideo Regularis evadit approbatus.

§. 2. Quamvis fuerit aliquando obligatio 2029.
 annuè confitendi proprio parocho, tamen nunc certò satisfaciunt, qui confitentur Regularibus privilegiatis, uti satis ostendit *Busenb. relatus*. n. 2002. & patet ex *Bulla 22. Leonis X.* Dum intra mentis arcana, §. 6. *Pauli III. 48. Licet debitum*. Item ex *constitutione Joannis XXII. in Extrav. Vas electionis, De hæreticis: Benedicti XI. in Extrav. Inter cunctas, De privilegiis Clem. VIII. Significatum fuit nobis, apud Platel. n. 738.* Possuntque videri *Azor I. 13. c. 2. q. 2. & Suar. d. 26.*

d. 26. s. 2. qui pluribus id probant. Quamvis autem ordinariè non teneatur Parochus per se ipsum audire subditum, sed satis sit remittere ad delegatum, ut cum communi Aversa q. 16, s. 11. tamen si quis pro arinua confessione vel in articulo mortis confiteri vellat ipsim patrocho, Possev. Dian. Avers. dicunt tum fortè obligari per seipsum audire. Vide dicta l. 6. p. 1. n. 133.

2030. §. 3. Si quis confessus alia mortalia omisit reservatum, quia hic Confessarius non habebat potestatem ad reservata, putat Bosco n. 125. iterum teneri isto anno confiteri, quia non est confessus proprio Sacerdoti, proprius enim erat ille tantum, qui posset ab omnibus directè absolvere. Contradicit probabiliter Hering, quia ille erat proprius respectu omnium, quæ hic & nunc debebant exprimi: & ex opposita sententia sequeretur eum, qui toto anno non posset recurrere ad Superiorem, toto anno non teneri confiteri, non enim tenetur ad confessionem, per quam non satisfit.

2031. §. 4. Si S. Petrus assumpto corpore me confidentem audiret & absolveret, absolutio censi deberet valida, non enim fiet, nisi Deus vellet eum esse extraordinarium Ministrum hujus Sacramenti, qualem posse esse Angelos & Beatos certum est cum S. Th. 3. p. q. 64. a. 7. Putat tamen Lugo in Resp. mor. c. 1. dub. 16. non fore satisfactum præcepto confessionis annuz, tum quia non fuisset confessus Sacerdoti proprio, tum etiam quia non subjecisset peccata mea clavibus Ecclesie, quas jam non habet S. Petrus sed Papa ejus successor.

2032. Q. 303. Qualis debeat esse confessio, ut satisfiat huic